

PEYGAMBERLERİN ORTAK AMACI: TEVHÎD (2)

(...düenden devam)

“69- Onlara İbrâhîm'in haberini de oku: 70- Babasına ve kavmine: “Neye tapıyorsunuz?” demişti. 71- “Putlara tapıyoruz, onların önünde ibâdete duruyoruz.” dediler. 72- “Peki, dedi, siz du'â ettiğiniz zaman onlar sizi işitiyorlar mı? 73- Yahut size fayda veya zarar verebiliyorlar mı?” 74- “Hayır, ama babalarımızın böyle yaptıklarını gördük, (onun için biz de böyle yapıyoruz).” dediler. 75- “İşte gördünüz mü neye tapıyorsunuz? dedi. 76- Siz ve eski atalarınız? 77- Onlar benim düşmanımdır. Yalnız âlemlerin Rabbi (benim dostumdur). 78- Beni yaratan ve bana yol gösteren O'dur. 79- Bana yediren ve içiren O'dur. 80- Hastalandığım zaman bana şifâ veren O'dur. 81- Beni öldürecek, sonra diriltecek O'dur. 82- Cezâ günü hatâmı bağışlayacağını umduğum da O'dur. 83- Rabbim, bana hüküm (hükümdarlık, bilgi) ver ve beni Sâlihler arasına kat. 84- Sonra gelenler arasında bana, bir doğruluk dili nasib eyle (sonraki nesiller arasında hayır ile anılmamı sağla)! 85- Beni ni'met(i bol olan) cennetinin vâris-lerinden kıl. 86- Babamı da bağışla. Çünkü o, sapıklardandır. 87- (Kulların) Diriltilecekleri gün, beni utandırma!” 88- O gün, ne mal, ne de oğullar yarar vermez. 89- Ancak Allah'a sağlam ve temiz kalb getiren (yarar görür). 90- (O gün) Cennet, korunanlara yaklaştırılır. 91- Cehennem de azgınlara karşısına çıkarılır. 92- Onlara: “Hani taptıklarınız nerede? denilir. 93- O Allah'tan başka (taptıklarınız) size yardım ediyorlar mı, yahut kendilerine yardımları dokunuyor mu?” 94- Onlar ve azgınlara, tepe taklak oraya atılırlar. 95- İblîs'in bütün askerleri de. 96- Onlar orada (putlarıyla) çekişerek derler ki: 97- “Vallahi biz apaçık bir sapıklık içinde imişiz! 98- Çünkü sizi âlemlerin Rabbine eşit tutuyorduk. 99- Ama bizi saptıran o suçlulardır. 100- Şimdi artık bizim ne şefâ'atçilerimiz var, 101- Ne de sıcak bir dostumuz. 102- Âh keşke bir dönüşümüz daha olsa da inananlardan olsak!” 103- Muhakkak ki bunda bir ibret vardır, ama yine çokları inanmazlar. 104- Şüphesiz Rabbin, işte üstün O'dur, merhamet eden O'dur.” (Şu'arâ: 47/69-104)

“105- Nûh kavmi de gönderilen elçileri yalanladı. 106- Kardeşleri Nûh onlara: “Korunmaz mısınız? demişti. 107- Ben size gönderilmiş güvenilir bir elçiyim. 108- Allah'tan korkun ve bana itâ'at edin. 109- Ben sizden, buna karşı bir ücret istemiyorum. Benim ücretim, yalnız âlemlerin Rabbine âittir. 110- Allah'tan korkun ve bana itâ'at edin.” 111- Dediler ki: “Sana bayağı kimseler uymuşken biz sana inanır mıyız?” 112- Dedi ki: “Ben onların yaptıklarını(n iç yüzünü) bilmem (ben ancak görünüşe göre hüküm veririm). 113- Anlayışınız olsa, onların hesabının Rabbime âidolduğunu bilirsiniz. 114- Ben inananları kovacak değilim. 115- Ben sadece apaçık bir uyarıcıyım.” 116- Dediler: “Ey Nûh, (bu dediğinden) vazgeçmezsen mutlaka taşlananlardan olacaksın.” 117- (Nûh): “Rabbim, dedi, kavmim beni yalanladı. 118- Benimle onların arasını aç (aramızda hükmet), beni ve benimle beraber bulunan mü'minleri kurtar!” 119- Biz de onu ve onunla beraber bulunanları, dolu gemi içinde kurtardık. 120- Sonra bunun ardından, geride kalanları boğduk. 121- Muhakkak ki bunda bir ibret vardır, ama yine çokları inanmazlar. 122- Şüphesiz Rabbin, işte üstün O'dur, merhamet eden O'dur.” (Şu'arâ: 47/105-122)

(devamı yarın..)